

Súd: Okresný súd Galanta
Spisová značka: 5C/42/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2314200969
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Bundzelová
ECLI: ECLI:SK:OSGA:2015:2314200969.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Galante v konaní vedenom pred sudkyňou JUDr. Ľubicou Bundzelovou, v právnej veci navrhovateľa v 1. rade: E. U., W.. XX.XX.XXXX, F. A. L. XX, XXX XX A. L., v 2. rade: R. U., W.. XX.XX.XXXX, F. A. L. XX, XXX XX A. L., v 3. rade: R. U. W.. XX.XX.XXXX, F. A. L. XX, XXX XX A. L., v 4. rade E. U., C.. U., W.. XX.XX.XXXX, F. H., všetci právne zastúpení advokátom: Mgr. Ľudovít Paulovič, so sídlom Martina Rázusa 19, 984 01 Lučenec, proti odporcovi v 1. rade: K. O., W.. XX.XX.XXXX, M. F. W. XX/XX, XXX XX L., zastúpený AK: JAVOR - TOKÁR, advokátska kancelária, s.r.o., Stará Vajnorská cesta 37, 831 04 Bratislava, IČO: 36 264 750, v 2. rade: KOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava, o náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 1.200.000 Eur, takto

rozhodol:

Odporcovia v 1. a 2. rade sú povinní zaplatiť navrhovateľovi v 1. rade sumu 11.000 Eur, pričom v rozsahu plnenia jedného z odporcov zaniká druhému z nich povinnosť plniť, a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Odporcovia v 1. a 2. rade sú povinní zaplatiť navrhovateľovi v 2. rade sumu 11.000 Eur, pričom v rozsahu plnenia jedného z odporcov zaniká druhému z nich povinnosť plniť, a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Odporcovia v 1. a 2. rade sú povinní zaplatiť navrhovateľovi v 3. rade sumu 9.000 Eur, pričom v rozsahu plnenia jedného z odporcov zaniká druhému z nich povinnosť plniť, a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Odporcovia v 1. a 2. rade sú povinní zaplatiť navrhovateľovi v 4. rade sumu 9.000 Eur, pričom v rozsahu plnenia jedného z odporcov zaniká druhému z nich povinnosť plniť, a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Vo zvyšnej časti súd návrh zamietá.

Odporcovia v 1. a 2. rade sú povinní zaplatiť navrhovateľovi v 1. rade náhradu trov konania ako trov právneho zastúpenia vo výške 681,18 Eur na účet právneho zástupcu navrhovateľa v 1. rade vedený v Slovenskej sporiteľni, a.s. č. účtu: 0341922564/0900, pričom v rozsahu plnenia jedného z odporcov zaniká druhému z nich povinnosť plniť, a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Odporcovia v 1. a 2. rade sú povinní zaplatiť navrhovateľovi v 2. rade náhradu trov konania ako trov právneho zastúpenia vo výške 681,18 Eur na účet právneho zástupcu navrhovateľa v 2. rade vedený v Slovenskej sporiteľni, a.s. č. účtu: 0341922564/0900, pričom v rozsahu plnenia jedného z odporcov zaniká druhému z nich povinnosť plniť, a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Odporcovia v 1. a 2. rade sú povinní zaplatiť navrhovateľovi v 3. rade náhradu trov konania ako trov právneho zastúpenia vo výške 681,18 Eur na účet právneho zástupcu navrhovateľa v 3. rade vedený v Slovenskej sporiteľni, a.s. č. účtu: 0341922564/0900, pričom v rozsahu plnenia jedného z odporcov zaniká druhému z nich povinnosť plniť, a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Odporcovia v 1. a 2. rade sú povinní zaplatiť navrhovateľovi v 4. rade náhradu trov konania ako trov právneho zastúpenia vo výške 681,18 Eur na účet právneho zástupcu navrhovateľa v 4. rade vedený v Slovenskej sporiteľni, a.s. č. účtu: 0341922564/0900, pričom v rozsahu plnenia jedného z odporcov zaniká druhému z nich povinnosť plniť, a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Odporcovia v 1. a 2. rade sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť Okresnému súdu Galanta súdny poplatok v sume 1200 Eur, do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovatelia v 1. až 4. rade sa svojím návrhom domáhali toho, aby súd odporcov v 1. a 2. rade zaviazal k zaplateniu sumy každému z navrhovateľov vo výške 30.000 Eur , pričom v rozsahu plnenia jedného z odporcov zaniká druhému z nich povinnosť plniť. Svoj návrh odôvodnili tým, že odporca v 1. rade viedol dňa 07.07.2011 o 20.00 hod. po ceste č. II/573 za obcou Dlhá nad Váhom v smere na obec Šoporňa osobné motorové vozidlo zn. AUDI S4, ev. č. A., pričom nevenoval dostatočnú pozornosť riadeniu motorového vozidla a situácii v cestnej premávke a v rýchlosti 135 km/h (v mieste, kde bola maximálna povolená rýchlosť 90 km/h) predchádzal pred ním idúce nákladné motorové vozidlo zn. DAF, ev. č. SA339BT. Počas predchádzania narazil do oproti nemu idúceho motorového vozidla zn. Škoda Felícia, ev. č. J., ktoré viedol C. U.. Ten pri zrážke utrpel ťažké zranenia, ktorým toho istého dňa podľahol. Ako vyplynulo z policajného vyšetovania priebehu dopravnej nehody, príčinou jej vzniku bolo závažné porušenie zákonných povinností odporcu v 1. rade pri vedení motorového vozidla, uložených mu z.č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke. Odporca v 1. rade bol za tento svoj skutok právoplatne odsúdený rozsudkom Okresného súdu Galanta pod č.k. 3T 82/2013 zo dňa 07.08.2013. Následkom trestného činu odporcu v 1. rade bola bezprostredná a náhla smrť C. U., ktorý bol synom navrhovateľov v 1. a 2. rade a súrodencom navrhovateľov v 3. a 4. rade. Konaním odporcu bolo neoprávnené zasiahnuté do osobnostných práv navrhovateľov, ako ich ustanovuje v § 11 a nasl. OZ. Spôsobením náhleho úmrtia najbližšieho rodinného príslušníka navrhovateľov bolo trvalo a neodstrániteľne zasiahnuté do ich súkromného a rodinného života. Pozostalí navrhovatelia citlivo vnímajú tento traumatizujúci dôsledok konania odporcu v 1. rade na ich rodinnom živote. Nebohý C. U. sa narodil XX.XX.XXXX. Vyrastal spolu so svojou staršou sestrou - navrhovateľkou v 4. rade a neskôr sa narodil aj tretí súrodenec navrhovateľ v 3. rade. Všetci navrhovatelia mali s nebohým nadštandardný vzťah, po celý jeho život im bol oporou a príkladne sa staral o svoju matku, otca ako aj ostatných členov rodiny. C. U. navždy odišiel vo veku 27 rokov. V dôsledku tragickej dopravnej nehody navrhovatelia navždy stratili možnosť rozvíjať citové väzby s najbližšou osobou. Strata blízkej osoby navždy zmenila život všetkých navrhovateľov. Nebohý bol spoľahlivou oporou pre rodinný a súkromný život. Každá spomienka na neho vyvoláva v navrhovateľoch pocit beznádeje niečo zmeniť. Po tragédii prežívajú všetci členovia rodiny opodstatnenú traumou, zúfalstvom, smútok, citovú ujmu, úzkosť z trvalej straty blízkej osoby a nemožnosti ďalšieho spoločného života s blízkou osobou. Žiadna z morálnych foriem zadosťučinenia nie je preto v prípade tak intenzívneho zásahu do osobnostných práv navrhovateľov postačujúca. Neodstrániteľnosť a trvalosť následku, spočívajúceho v úmrtí blízkej osoby opodstatňuje priznanie náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch. Odporca v 1. rade ako vodič motorového vozidla, ktorým bola spôsobená škoda je osobou, ktorá priamo svojím konaním zasiahla do osobnostných práv navrhovateľov a zodpovedá tak za spôsobenú ujmu navrhovateľov podľa § 16 OZ. Motorové vozidlo, ktorým bola spôsobená škoda, bolo v čase vzniku nemajetkovej ujmy navrhovateľov povinne zmluvne poistené u odporcu v 2. rade poisťovnou zmluvou č. XXXXXXXXXXX. Povinnosť nahradiť spôsobenú škodu má teda nielen odporca v 1. rade, ale aj odporca v 2. rade ako poisťovateľ. Poškodení navrhovatelia majú pritom podľa § 15 o PZP právo domáhať sa náhrady škody priamo aj proti odporcovi v 2. ako poisťovateľovi. Navrhovatelia sú toho názoru, že žalovaný nárok nemajetková ujma spočívajúca v zásahu do ich osobnostných práv, je predmetom povinného zmluvného poistenia, ako jeho rozsah ustanovuje § 4 ods. 2 zákona o PZP. Povinné zmluvné poistenie, ako je obsahom zákonného predpisu č. 381/2001 Z.z. je nástrojom na ochranu oprávnených nárokov poškodených pred nežiadajúcimi následkami prevádzky motorových vozidiel, ako aj nástrojom na ochranu škodcov pred neprimeraným rizikom zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel. Účel zákonných ustanovení o povinnom zmluvnom poistení je pritom vymedzený sekundárnym právom Európskej únie, najmä článkom 3 ods. 1 smernice Rady 72/166/EHS z 24. apríla 1972 o aproximácii právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú motorovými vozidlami a kontroly plnenia povinnosti poistenia tejto zodpovednosti, článkom 1 ods. 1 a 2 smernice Rady 84/5/EHS z 30. decembra 1983 o aproximácii právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel a čl. 1 prvého odseku smernice Rady 90/232/EHS zo 14. mája 1990 o aproximácii právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel. Uvedené smernice Rady, ako nástroje komunitárneho práva, majú v zmysle rozhodovacej činnosti Európskeho súdneho dvora tzv. „nepriamu záväznosť“, čo

znamená, že súd je povinný pri uplatnení vnútroštátneho práva a najmä ustanovení právnej úpravy osobitne prijatej s cieľom vykonania požiadaviek smernice vykladať vnútroštátneho právo v maximálnej možnej miere vo svetle znenia a účelu predmetnej smernice na dosiahnutie smernicou sledovaného cieľa (rozsudky z 23. októbra 2003, Adidas-Salomon a Adidas Benelux, C-408/01, Zb. s. I-12537, bod 21, a z 5. októbra 2004, Pfeiffer a i., C-397/01 až C-403/01, Zb. s. I-8835, bod 113). Výkladom citovaných smerníc o rozsahu povinného zmluvného poistenia, aký má byť vnútroštátnou právnou úpravou zabezpečený, sa pritom priamo zaoberal ESD vo svojom rozsudku z 24. októbra 2013, Haasová, C22/12. Vo výroku tohto rozsudku bolo pritom jednoznačne konštatované, že vnútroštátna právna úprava má pokrývať aj náhradu nemajetkovej ujmy, ak vnútroštátny právny poriadok právo na náhradu takéhoto nároku z dopravnej nehody poskytuje poškodeným. ESD sa takisto zaoberal tým, ako je potrebné vykladať znenie uvedených smerníc a na ich základe prijatých vnútroštátnych predpisov, pokiaľ ide o pojem „škoda na zdraví“. Keďže rôzne jazykové verzie čl. 1 ods. 1 druhej smernice v podstate používajú pojem „ujma na zdraví“, ako aj pojem „osobná ujma“, treba sa sústrediť na štruktúru a účel týchto ustanovení a smernice. V tejto súvislosti treba uviesť, že tieto pojmy dopĺňajú pojem „škoda na majetku“ a pripomenúť, že uvedené ustanovenia a smernica sa snažia najmä o posilnenie ochrany obetí. Za týchto okolností treba uplatniť extenzívny výklad uvedených pojmov, ktorý je uvedený v bode 47 tohto rozsudku. V dôsledku toho medzi škody, ktoré sa musia nahradiť v súlade s prvou, druhou a treťou smernicou, patrí nemajetková ujma, ktorej náhradu na základe zodpovednosti poisteného za škodu upravuje vnútroštátno právo uplatniteľné v danom spore.“ (bod 49, 50 rozsudku Haasová, C-22/12).

Navrhovateľka v 1. rade uviedla, že syn pred nehodou bol 3 roky v Anglicku, aby si zarobil peniaze, nakoľko si chcel s priateľkou, s ktorou žil postaviť dom, kde by žil aj s nimi. Často spolu skypovali a do dvoch týždňov sa navzájom informovali. Iba pol rok bol doma, keď sa mu stala táto nehoda. Keď prišiel z Anglicka domov, vo všetkom im pomáhal, manželovi bol veľkou oporou, nakoľko je nevládny. Neskôr si našiel robotu, kde asi týždeň pred nehodou pracoval. Jeho priateľka v tom čase bývala u nich. Syn bol dobrý, poslušný, pekný a všetkých mal rád. Vzťah medzi nimi bol veľmi dobrý. Vždy im pomáhal či už doma, v záhrade a keď sa niečo pokazilo, vedel to opraviť. Syn mal veľmi dobrý vzťah aj s otcom a tiež i so súrodencami. Keď jeho mladší brat potreboval peniaze, starší mu požičal a navzájom si pomáhali. So svojou sestrou, ktorá mala už svoju domácnosť sa často vídali, buď bola ona u nich doma, alebo on bol u nej, pričom mal veľmi rád aj sestrine deti a oni jeho. Pre všetkých je to veľká strata a nevedia sa s tým zmieriť. Nehoda sa stala cca okolo 20. hod.-21. hod. a policajti až o 2. hod. nadržanom im prišli oznámiť, že syn mal dopravnú nehodu, pri ktorej zomrel. Vtedy z nej odišla polovica, čo pretrváva doteraz. Po nehode všetci plakali. Nielen oni, ale aj celá rodina, pretože ho všetci mali radi. Synov popol má stále doma. Po nehode začala navštevovať psychiatra Y. L., ktorého navštevuje doteraz asi raz za mesiac. Pol roka po nehode bola PN, nakoľko nevládala chodiť do roboty, avšak lieky užíva i naďalej i keď nie v takom rozsahu. Okrem toho každý mesiac navštevuje odborného lekára v súvislosti s tlakom a liekmi na srdce a na interné chodí raz za pol roka. Pred nehodou žiadnymi vážnejšími chorobami netrpela. Pokiaľ ide o vinníka dopravnej nehody, tento im napísal list, i keď vie, že on to nepísal a poslal im 1000 Eur, ktoré však nebola schopná v tom čase prevziať. Je pravdou, že si nárokovala neskôr 1.000.000 Eur, ale bola si vedomá, že odporca v 1. rade toľko mať nebude. Keby mohla, dala by všetky poklady sveta, len aby sa jej syn vrátil živý a zdravý.

Navrhovateľ v 2. rade uviedol, že so synom mal veľmi dobrý vzťah, platil mu auto, aj ubytovanie v Anglicku. Po nehode tiež užíval nejaké lieky, ktoré mu však dala navrhovateľka v 1. rade a ktoré mala od psychiatra. Sám psychiatra nenavštevoval. So synom mal veľmi dobrý vzťah. Všetci sa mali radi, syn bol naozaj dobrý chlapec. Manželka sa po smrti syna zrútila a po tejto nehode navštevovala psychiatra. Každý deň syna spomína, plače a bozkáva fotky. Jeho zdravotný stav sa tiež zhoršil, stále na to myslí a v dôsledku toho má vysoký tlak. Syn mal veľmi dobrý vzťah aj so svojimi súrodencami, navzájom si pomáhali. Títo tiež niesli jeho stratu veľmi zle, s tým sa nedá vyrovnáť.

Navrhovateľ v 3. rade uviedol, že s bratom mal veľmi dobrý vzťah, rozumeli si. V čase dopravnej nehody mal 18 rokov. Navštevoval v tom čase strednú školu a keď niečo od brata potreboval, tak mu s tým pomohol. Brat bol veľmi dobrý človek. Mal veľmi dobrý vzťah aj s mamou, vždy si navzájom pomáhali a rovnako aj so sestrou. Stratu brata pociťoval veľmi zle a keď sa to stalo, neveril tomu. Je to pre neho ťažké, ako aj pre ostatných. Každý sa cíti zle a myslí na neho. Odborného lekára nenavštevoval.

Navrhovateľka v 4. rade uviedla, že s bratom mala veľmi dobrý vzťah. Jej deti ho tiež mali veľmi radi a keď bol v Anglicku, vždy im doniesol kopec vecí a hračiek. Vždy sa na neho tešili, bláznili sa s ním. Keď potrebovala ísť k lekárovi, vždy išiel s ňou. Vzťah mali veľmi dobrý a celkovo sa mali veľmi radi. V čase, keď sa stala tá nehoda, nemohla byť v práci a tiež bola u doktora. Bola týždeň doma, pretože nevedela chodiť do práce. Následne už žiadneho lekára nenavštevovala. Každý deň má zapálené sviečky a stále

na neho myslí. Strata brata veľmi zle doľahla i na rodičov a tiež na mladšieho brata a s jeho stratou sa doteraz nevyrovnali. Vidí prázdnu izbu, prázdnu posteľ a keď príde k rodičom, všade len sviečky horia. Odporca v 1. rade uviedol, že dopravnú nehodu oľutoval na súde a za to dostal trest. Poslal 1200 Eur alebo 1180 Eur p. U. šekom, ale sa mu to vrátilo. Rodine U. poslal dopis, kde uviedol, že ho mrzí, že sa stala tá dopravná nehoda. Rodinu U. kontaktoval až po dvoch rokoch nakoľko čakal, kým sa na to zabudne, vzhľadom k tomu, že jeho otec alebo niekto iný hovoril, že keď sa tam objaví, tak ho zastrelí. Dopravnou nehodou mohlo dôjsť k zásahu do osobných práv navrhovateľov v 1. až 4. rade. Čo sa týka okolností prípadu, poukazuje na skutočnosť, že si už v trestnom konaní uznal vinu a prejavil ľútosť, takisto zaslal navrhovateľke v 1. rade ospravedlňujúci list a takisto aj finančnú kompenzáciu, ktorú však odmietla prijať. Teda poukazuje na postoj navrhovateľky v 1. rade s tým, že nahlásil predmetnú udalosť do poisťovne. Ak je vo veci pasívne legitimovaný aj odporca v 2. rade ako poisťovníka, táto bola povinná všetky oprávnené nároky navrhovateľov likvidovať pri poisťovnej udalosti a on svojím konaním a svojím správaním nedal príčinu na podanie návrhu, teda z tohto dôvodu žiada, aby voči nemu nebola priznaná náhrada trov konania. Pokiaľ ide o výšku uplatnenej náhrady nemajetkovej náhrady, tu poukazuje na tieto okolnosti prípadu, ktoré sú na jeho strane a takisto je názoru, že skutočnosť, že prišlo k rozhodnutiu Európskeho súdu vo veci Haásová by nemalo viesť k priznávaniu neprimeranej náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch.

Odporca v 2. rade žiadal, aby súd návrh voči nemu zamietol. Uviedol, že dňa XX.XX.XXXX uzatvorila spoločnosť R. L..C..I.. L. L. T. H. X, A. s odporcom v 2. rade poisťovňu č. XXXXXXXXXXXX/XXXXXXXXXXXX pre povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla - poistenie súboru motorových vozidiel v zmysle zákona č. 381/2001 Z.z.. S účinnosťou od 19.03.2010 bolo do súboru motorových vozidiel patriaceho pod poisťovňu zaradené osobné motorové vozidlo AUDI S4, VIN O., šedá metalíza rok výroby XXXX. Poistenie zaniklo dňa 28.11.2011 v zmysle ust. § 9 Zákona o PZP. S argumentáciou navrhovateľov sa nestotožňuje, pričom poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu SR z 30. júla 2008 sp. zn. 3Cdo/201/2007. V zodpovednostnom právnom vzťahu vystupuje na jednej strane ten, kto sa dopustil protiprávneho konania - odporca v 1. rade a na strane druhej ten, komu protiprávnym konaním odporca v 1. rade vznikla určitá ujma, t.j. navrhovateľa v 1. až 4. rade. V tejto súvislosti poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu SR č. 4Cdo/168/2009 v zmysle ktorého „pri neoprávnenom zásahu do osobných práv fyzickej osoby vzniká osobná väzba medzi oprávnenou osobou na jednej strane a povinnou osobou na strane druhej. Práva a povinnosti vyplývajúce z tohto právneho vzťahu sa viažu výlučne na určitú osobu. Povinnosť poskytnúť zadosťučinenie podľa § 13 OZ je teda subjektívne spätá s tým, kto sa zásahu do týchto práv iného dopustil. Jedná sa preto výlučne o osobnú povinnosť tohto subjektu, ktorá neprechádza na ďalšiu osobu. Občiansky zákonník nemá ani ustanovenie, ktoré by umožňovalo prípadný prechod tejto povinnosti na ďalšiu osobu, ako osobu z tohto hmotno-právneho vzťahu povinnú. Z uvedených úvah vyplýva, že v konaní o náhradu nemajetkovej ujmy spôsobenej zásahom do osobnostných práv je v zmysle § 11 a nasledujúceho OZ nositeľom hmotno-právnej povinnosti ten subjekt, ktorý neoprávnený zásah do osobných práv spôsobil.“ Poukázal taktiež na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17Co/296/2011, ktorý uviedol „pod škodou na zdraví je potrebné rozumieť poškodenie zdravia, ktoré sa odškodňuje v zmysle zákona č. 437/2004 Z.z. na základe posudkov o bolestnom a sťaženi spoločenského uplatnenia (§ 444 OZ), ako aj účelné náklady spojené s liečením (§ 449 ods. 1 OZ). Do pojmu náklady pri usmrtení je potrebné potom zahrnúť primerané náklady spojené s pohrebom (§ 449 ods. 2 OZ), prípadné iné výdavky, ktoré boli v súvislosti s úmrtím poškodeného preukázateľne vynaložené. Podstatou a účelom nemajetkovej ujmy v peniazoch je poskytnúť fyzickej osobe, ktorej osobné právo bolo porušené priznanie peňažnej satisfakcie. Z uvedeného vyplýva, že podstata inštitútu náhrady na zdraví, náhrada nákladov pri usmrtení a náhrada nemajetkovej ujmy je úplne odlišná a z tohto dôvodu náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch nie je možné subsumovať pod náhradu škody na zdraví a náhradu nákladov pri usmrtení podľa § 4 ods. 2 zákona č. 381/2001 Z.z.“ Pri nárokoch podľa § 13 OZ je možné si nemajetkovú ujmu uplatňovať len voči osobe, ktorá sa takéto zásahu do integrity osobnosti dopustila, čo vo vzťahu k poisťovni nie je splnené. Aj Ústavný súd SR vo svojich rozhodnutiach napr. I. ÚS 87/93, PL.ÚS 16/95, či II.ÚS 80/99 vyjadril, že súčasťou princípu právnej istoty je požiadavka, aby sa na určitú právne relevantnú otázku pri opakovaní v rovnakých podmienkach dala rovnaká odpoveď. Obdobne EŠLP v rozsudku Beian proti Rumunsku konštatuje, že je v rozpore s princípom právnej istoty, že súd v rovnakých veciach rozhodne odlišne. Smernice majú špeciálne postavenie v rámci komunitárneho práva spoločenstva a sú záväzné pre členské štáty spoločenstva, ktorým sú určené a to vzhľadom na výsledok, ktorý sa má dosiahnuť, pričom voľba foriem a metód sa ponecháva na orgány členského štátu. Smernica je vždy adresovaná členským štátom. Nezaväzuje a nezakladá priamo práva a povinnosti fyzickým a právnickým osobám a vyžaduje si transpozíciu do

vnútroštátneho práva formou aktu členského štátu. Motorové smernice boli transformované do právneho poriadku SR práve zákonom č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a následnými novelami. Poistovňa je viazaná pri výkone povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla zákonom č. 381/2001 Z.z.. Ak by obsahom smerníc malo byť skutočne to, že povinné poistenie pokrýva aj nároky z neoprávnených zásahov do osobnosti človeka, potom by to bolo možné vyjadriť jednoznačným spôsobom legislatívne v texte zákona, a keďže zákon č. 381/2001 Z.z. napriek deklarovanej aproximácii smerníc takéto nároky neuvádza a nijako výslovne nespomína, má za to, že ani Slovenská republika, ako členský štát, nevníma predmetné smernice tak, že predmetnom poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla je i nemajetková ujma.

Ďalej poukazuje na to, že nepriamy účinok smerníc je možný cez ich aplikáciu založenú na eurokonformnej interpretácii vnútroštátneho práva. Eurokonformný výklad prichádza pritom do úvahy vtedy, ak je vnútroštátny predpis nepresný a necháva súdnemu orgánu priestor na voľnú úvahu. Súd členského štátu môže prostredníctvom eurokonformnej interpretácie vyplniť medzery vnútroštátneho právneho predpisu samotnými ustanoveniami smernice, nemôže však smernice EU vykladať v rozpore s vnútroštátnym právom. Vyššie uvedené je podporené v § 5 ods. 1 písm. d/ Zákona o PZP. Zákonodarca odkazom k tomuto ustanoveniu stanovil jednoznačný a uzavretý okruh zákonného poistného krytia, a to konkrétnym odkazom na ust. § 442 až 449 OZ a na zákon č. 437/2004 Z.z.. Odkaz na § 11 a nasledujúceho OZ v zákone o PZP chýba. Teda iné nároky vnútroštátne právo upravujúce rozsah poistného krytia nepripúšťa a neumožňuje ich zo strany poisťovateľa uhradiť. Ďalej uviedol, že pokiaľ ide o náhradu škody a náhradu nemajetkovej ujmy, ide o dva právne inštitúty, ktorých podstata ako i účel je úplne rozdielny. Rozdielnosť obidvoch právnych inštitútov podporuje aj odlišné stanovenia lehôt pri premlčaní týchto nárokov. Aj uvedená skutočnosť tak poukazuje na zásadnú odlišnosť týchto dvoch nárokov, a tým nemožnosť považovať nemajetkovú ujmu na zdraví podľa § 4 ods. 2 písm. a/ Zákona o PZP. Z vyššie uvedeného teda vyplýva, že pojem škoda sa nedá stotožniť s pojmom nemajetková ujma. Prijatie takéhoto výkladu by bolo v rozpore s platným vnútroštátnym právom. Poukazuje tiež na to, že právo EU de iure neustanovuje všeobecnú záväznosť rozhodnutí súdom EU. Prejudiciálny rozsudok je spolu s výkladom alebo posúdením platnosti práva únie záväzný pre vnútroštátny súd, ktorý podal prejudiciálnu otázku (BENEDETTI, 52/76), ako aj pre iné súdy, ktoré budú rozhodovať v tej istej veci o opravných prostriedkoch (MILCH, Fett a Eierkontor 29/68). Pre iné súdy však uvedený rozsudok nie je záväzný. Súkromné právo členského štátu je oprávnený vykladať iba národný súd, ktorý musí vychádzať s platného právneho stavu zakotveného v zákone o PZP a OZ. Výšku náhrady nemajetkovej ujmy určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo. Nakoľko výška nemajetkovej ujmy nie je obmedzená, čo spôsobuje jej „ulietavanie“ do niekoľkých miliónových výšok, tak i ESLP v tejto súvislosti konštatoval, že priznaná finančná náhrada by nemala byť neprímerane vysoká vzhľadom k iným finančným kompenzáciám. Podobne sa vyjadril vo svojom rozhodnutí i NS SR sp. zn. 4Cdo/171/2005 zo dňa 27.04.2006, keď konštatoval, že priznanie premrštených súm by mohlo viesť k bezdôvodnému obohateniu sa, ba dokonca by mohlo bagatelizovať niektoré ujmy na iných základných práva. Pri určení výšky náhrady priznanej nemajetkovej ujmy je dôležité sa riadiť princípom primeranosti k iným formám finančných kompenzácií spolu s ponechaním možnosti prihliadať na osobitosti jednotlivého prípadu tak, aby výška náhrady na jednej strane nevytvárala priestor pre obohacovanie sa, ale na druhej strane umožňovala spravodlivé zadosťučinenie. V tejto súvislosti poukázal tiež na zákon č. 215/2006 Z.z. o odškodňovaní osôb poškodených násilným trestným činom, kde podľa § 5 ods. 1 „ak bola trestným činom spôsobená smrť, poškodený má nárok na vyplatenie odškodnenia v sume 50-násobku minimálnej mzdy ak právo na odškodnenie majú viacerí poškodení, rozdelí sa uvedená suma medzi nich rovnakým dielom.“ Uvedená suma predstavuje cca 17.600,-Eur. Podľa jeho názoru by bolo neprímerané, aby v prípade násilných trestných činov a škôd spôsobených dopravnými prostriedkami by bolo možné priznať rozdielne sumy. Má za to, že v danom prípade je možné aplikovať analógiu predmetného zákona. K úmrtiu došlo nešťastnou zhodou okolností, nakoľko vodič - odporca v 1. rade určite nechcel svojim konaním spôsobiť inému ublíženie na zdraví, či dokonca smrť a taktiež si dovoľuje poukázať na to, že formou morálneho zadosťučinenia je i rozhodnutie v trestnom konaní.

K osobnému oslobodeniu u navrhovateľov, v súvislosti s ich poplatkovou povinnosťou uviedol, že sa s týmto nestotožňuje, nakoľko osobné oslobodenie od poplatkovej povinnosti podľa § 4 ods. 2 písm. i/ Zákona o súdnych poplatkoch sa vzťahuje na osobu poškodeného, ktorý si svoje nároky uplatňuje v trestnom konaní voči osobe, ktorá sa voči nemu dopustila protiprávneho konania, kvalifikovaného ako trestný čin. Ide teda o osobu, ktorej priamym konaním škodcu (smerovaním proti nemu) vznikla určitá majetková alebo nemajetková ujma a táto osoba je potom v občianskom súdnom konaní oslobodená

od povinnosti zaplatiť súdny poplatok za návrh na náhradu nemajetkovej alebo majetkovej škody. Navrhovatelia nie sú osobou poškodenou v trestnom konaní, nakoľko si voči odporcom uplatňujú nárok titulom nemajetkovej ujmy, keď v dôsledku dopravnej nehody zo dňa 07.07.2011, ktorú zavinil odporca v 1. rade bol usmrtený syn navrhovateľov v 1. a 2. rade a brat navrhovateľov 3. a 4. rade. Nemajetková ujma tak predstavovala peňažné zadosťučinenie navrhovateľov za neoprávnený zásah vinníka dopravnej nehody do ich práva na ochranu osobnosti (nie za spáchanie trestného činu), keďže v dôsledku úmrtia pri dopravnej nehode vznikla navrhovateľom neodstrániteľná ujma a bolo zasiahnuté do ich práva na súkromie a rodinný život. Uvedený právny názor vyplýva z rozhodnutí Krajského súdu Nitra 6Co/8/2014 a Uznesenia Okresného súdu Bratislava I. 25C/123/2012.

Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľov v 1. až 4. rade, výsluchom odporcov v 1. a 2. rade, výsluchom svedkov X. Q., L. Q., L. U., R. U., Y. Q., Y. Q., U. F., oboznámením sa s rodnými listami navrhovateľov, Poistnou zmluvou č. XXXXXXXXXXXX A. XX.XX.XXXX, zaradením motorového vozidla zn. AUDI S4 v rámci poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla zo dňa XX.XX.XXXX, výpisom inkasného účtu poistnej zmluvy za obdobie od 19.03.2010 až 07.04.2014, listom odporcu v 2. rade zo dňa 03.05.2010, oznámením o zániku poistného rizika zo dňa 09.12.2011, obsahom trestného spisu tunajšieho súdu XT/XX/XXXX, Rozsudkom Krajského súdu Prešov XXCo/XX/XXXX - XXX A. XX. R. XXXX, rodným listom C. U., fotodokumentáciou, lekárskou správou od Y. Y. J., N. L. Y., Y. L., lekárskou správou od Y. K. Š., Rozsudkom Krajského súdu Trnava sp. zn. 11Co/116/2013 z 21. mája 2014, článkom JUDr. Františka Sedláčka publikovaného v BSA 11/2013, zborníkom z konferencie Slovenskej advokátskej komory č. 20 z 20. až 3. októbra 2012. Rozsudkom Krajského súdu Nitra 6Co/8/2014 z 31. 1.2014, Uznesením Okresného súdu Bratislava I. č.k. 25C/123/2012 - 45 zo 14. augusta 2014, listom odporcu v 1. rade adresovaným navrhovateľke v 1. rade, fotokópiou poštového poukazu, odlišným stanoviskom JUDr. Čirča vo veci 4CbO 168/2009, rozsudkom OS Bratislava II. sp. zn. 7C/58/2014 z 15.04.2015, rozsudkom OS Topoľčany č.k. 5C/351/2013 - 99 zo dňa 09.04.2014, rozsudkom KS v Nitre č.k. 8Co/470/2014 - 190 zo dňa 28.05.2015, ako aj ďalším náležitým obsahom spisového materiálu a zistil nasledovný skutkový stav:

Na základe rozsudku sp. zn. XT/XX/XXXX-XXX A. H. XX.XX.XXXX vydaného OS Galanta, ktorý nadobudol právoplatnosť 07.08.2013, bol odporca uznaný vinným, že dňa 07.07.2011 v čase o 20.00 hod. po ceste č. II/576 za obcou Dlhá nad Váhom v smere na obec Šoporňa, viedol osobné motorové vozidlo zn. Audi S4, evidenčné číslo A. XXX Z., nevenoval dostatočnú pozornosť riadeniu motorového vozidla a situácii v cestnej premávke, pričom pri rýchlosti 135 km/hod. (povolená rýchlosť 90 km/hod.) predchádzal pred ním idúce nákladné motorové vozidlo zn. DAF, evidenčné číslo L. XX F. a počas predchádzania narazil do oproti idúceho osobného motorového vozidla zn. Škoda Felicia, evidenčné číslo J. XXX Z., ktoré viedol C. U.. Ten pri zrážke utrpel ťažké zranenia, ktorým 07.07.2011 podľahol. Spolujazdkyňa vo vozidle zn. Škoda Felicia U. F., W.. XX.XX.XXXX utrpela zlomeninu kľúčnej kosti vpravo, zmliaždenie pľúc vpravo, zmliaždenie pravého hrudníka, udretie pravého ramena. Uvedené zranenia si u nej vyžiadali liečenie a práceneschopnosť do 6 týždňov. Svojím konaním porušil ustanovenie § 4 odsek 1 písm. c) a § 15 odsek 5 písm. c) zč. 8/2009 Z.z.

Dňa XX.XX.XXXX uzatvorila spoločnosť R. L.C..I.. L. L. T. H. X, A. s odporcom v 2. rade poistnú zmluvu č. XXXXXXXXXXX/XXXXXXXXXX pre povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla - poistenie súboru motorových vozidiel v zmysle zákona č. 381/2001 Z.z.. S účinnosťou od 19.03.2010 bolo do súboru motorových vozidiel patriaceho pod poistnú zmluvu zaradené osobné motorové vozidlo AUDI S4, VIN O., šedá metalíza rok výroby XXXX. Poistenie zaniklo dňa 28.11.2011 v zmysle ust. § 9 Zákona o PZP.

Svedkyňa U. F. G., že bola družkou zosnulého C. U. asi rok a pol. Boli spolu šťastní, chceli si kúpiť dom a mať bábätko. S rodinou U. si dobre vychádza. Chodí k nim a berie ich ako svoju rodinu. Keď tam ide, zapáli sviečku a je tam s nimi.

Svedkyňa Y. Q. uviedla, že bola krstnou zosnulého C. U.. Bol to veľmi dobrý chlapec, pracovitý, poslúchal rodičov a bol veľmi dobre vychovaný. Rodina C. je nešťastná, jeho matka chodí k psychiatričke a otec plače.

Svedkyňa Y. Q. bola sesternicou zomrelého C.. S C. vychádzali veľmi dobre, často sa navštevovali. Keď išiel s priateľkou niekam na výlet, vždy sa u nich zastavili. Keď bol C. v cudzine, veľmi často si volávali a chýbali si. Nebola svedkom žiadnych konfliktov. Jeho úmrtie ich všetkých zasiahlo a boli z toho smutní. Nečakali, že sa to stane, chýba im a je im ľúto, že sa to stalo. C. bol dva - tri roky v zahraničí a vrátil sa pol roka pred nehodou. Jeho rodičia sú chudobní a vie, že im C. posielal peniaze. Keď sa vrátil, žil s rodičmi v A. L..

Svedkyňa X. Q., je sestrou navrhovateľky v 1. rade a uviedla, že keď ich syn C. žil v Anglicku, posielal im balíky. Bol to dobrý chlapec, ktorý nefajčil, nedrogoval a neboli s ním žiadne problémy. Jeho rodičia majú

starší rodinný dom, nie sú bohatí, žijú skromne. C. bol šikovný, vedel všetko porobiť, opraviť, neboli s ním problémy. Jeho rodičia si s ním rozumeli, ich vzťah bol veľmi dobrý. Žili si v pokoji a kľude, nikdy sa nevadili. Chlapec bol veľmi dobre vychovaný a rozumel si aj so súrodencami. Jeho smrť je veľkou stratou pre rodičov, aj pre súrodencov.

Svedkyňa L. Q., ktorej je navrhovateľka v 1. rade krstnou mamou uviedla, že navrhovatelia s nebohým C. mali veľmi dobrý vzťah, dobré spolunažívanie, neboli tam žiadne spory, konflikty, nebohý C. pracoval, prispieval do domácnosti. Nebohý bol veselý, kamarátsky, vždy ich vedel rozosmiať. Bol aj šikovný, manuálny a zručný. Pochádzajú z veľmi skromných pomerov, ale mali veľmi dobré spolunažívanie. Nebohý Radovan bol nealkoholik, nefajčiar, nebral žiadne drogy. Bol kamarátsky, vždy vedel pomôcť ako rodine, tak aj známym. V poslednej dobe bol v zahraničí, odkiaľ sa snažil prispievať do domácnosti. Krstný otec je na invalidnom dôchodku, takže sa snažil aspoň po finančnej stránke. Bol pre nich oporou psychickou, aj fyzickou. Aj so súrodencami mali dobré vzťahy. Táto strata bola pre nich všetkých zdruvujúca, nakoľko boli v dobrom a sú v dobrom príbuzenskom vzťahu. Strata najviac zastihla navrhovateľov, pričom nebohý bol veľkou oporou pre celú rodinu. Bolo na neho spofahnutie, pomáhal vždy súrodencom aj ostatným. Po tragédii zostala navrhovateľka v 1. rade smutná a zronená. Krstný otec sa stále s tým nevie zmieriť a povedal, že do smrti sa s tým nezmieri. Takisto ako im, aj súrodencom chýba, bol to ich brat.

Svedkyňa L. U., ktorej navrhovateľ v 2. rade je synovcom uviedla, že chlapec veľmi dobre vychádzal so všetkými. Bol to veľmi dobrý chlapec. Pomohol všade. Navrhovatelia sa s jeho stratou vyrovnávali veľmi ťažko. Všetkým im chýba. Otec aj matka ho oplakáva a plače pri urne.

Svedok R. U., manžel navrhovateľky v 4. rade uviedol, že navrhovatelia mali s nebohým C. veľmi dobré vzťahy. Mama ho mala veľmi rada, bol to dobrý chlapec. Išiel do Anglicka, aby tam zarobil, aj keď tam veľa nezarobil. Nevie o tom, žeby robil nejaké problémy. Aj s otcom mal veľmi dobrý vzťah a dobre si rozumel aj so súrodencami. Sám si s ním dobre rozumel, nemôže na neho povedať nič zlé. Bol to dobrák. Svokra sa po jeho smrti úplne zosypala a takisto aj svokor a jeho manželka. Jeho sa to tiež dotklo, ale musel dávať pozor na ženu, ktorá išla do práce a musela sa hneď vrátiť, lebo nemohla fungovať. Nemali chuť žiť, boli hotoví, zúfalí, ako by bol každý. Aj jeho brat plakal a bol z toho hotový ako všetci. Postupom času, keď sa to pripomína, tak nikomu to nie je jedno. C. pred nehodou býval u rodičov a navštevovali sa. Boli v kontakte aj keď bol v Anglicku. V čase, keď býval u rodičov, navštevovali sa asi 3x do týždňa. V tom čase ani nemal auto, aj v tomto smere mu pomohol. Keď prerábali dom, takisto prišiel a pomohol mu. Finančne závislí od neho neboli. Vie, že dva krát si od neho požičal, ale takisto mu požičal aj on, keď išiel do Anglicka.

C. U. bol synom navrhovateľom v 1. a 2. rade a bratom navrhovateľov v 3. a 4. rade. V čase dopravnej nehody bol slobodný, žil so svojou priateľkou U. F. u svojich rodičov.

Podľa článku 19 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky má každý právo na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného práva.

Podľa § 11 Občianskeho zákonníka, fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života, zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy. Podľa ustanovenia § 13 ods. 1, 2, 3 Občianskeho zákonníka, Fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadostučinenie. (2) Pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadostučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. (3) Výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

Podľa § 1 z.č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou z motorových vozidiel, Poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každého, kto zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uvedeného v poistnej zmluve.

Podľa § 4 ods. 2, písm. a) z.č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou z motorových vozidiel, (2) Poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené preukázané nároky na náhradu a) škody na zdraví a nákladov pri usmrtení,

Podľa § 16 OZ, kto neoprávneným zásahom do práva na ochranu osobnosti spôsobí škodu, zodpovedá za ňu podľa ustanovení tohto zákona o zodpovednosti za škodu.

Podľa § 856 OZ, občianskoprávne vzťahy, pokiaľ nie sú osobitne upravené ani týmto ani iným zákonom, sa spravujú ustanoveniami tohto zákona, ktoré upravujú vzťahy obsahom aj účelom im najbližšie .

Predmetom ochrany osobnosti podľa § 11 Občianskeho zákonníka sú rýdzo osobné práva, ktoré prináležia každej fyzickej osobe. Fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a

zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy. Následok - vznik nemajetkovej ujmy spočívajúci v porušení, resp. už ohrození osobnosti, súkromia a rodinného života dotknutej fyzickej osoby, je spojený pre pôvodcu zásahu s nepriaznivými priamymi následkami vo forme zvláštnych občianskoprávných sankcií podľa § 13 Občianskeho zákonníka a to upustenie od neoprávnených zásahov, odstránenie následkov takýchto zásahov a primerané zadosťučinenie. Zadosťučinenie, ktorá sa priznáva postihnutej osobe na zmiernenie nepriaznivých následkov neoprávneného zásahu, t.j. nemajetkovej ujmy vzniknutej na súkromí fyzickej osoby, môže byť buď morálnym plnením alebo peňažným plnením. Základnou podmienkou pre priznanie zadosťučinenia v peniazoch (tzv. materiálna satisfakcia) je existencia okolností dokladujúcich, že v konkrétnom prípade je morálne zadosťučinenie nepostačujúce z hľadiska intenzity, trvania a rozsahu nepriaznivých následkov vzniknutých navrhovateľovi vzhľadom na postavenie navrhovateľa v rodine a spoločnosti.

V prípade úmrtia blízkej osoby (manžela, rodiča, detí), kedy bolo dotknuté právo na súkromný a rodinný život, predstavuje pre postihnutú osobu závažnú ujmu na jej osobnosti (v takých prípadoch ide o ujmu sprevádzajúcu postihnutú osobu po celý jej ďalší život). Aby prišlo k naplneniu predpokladov stanovených v § 13 ods. 2,3 OZ je, že v konkrétnom prípade došlo k neoprávnenému zásahu do chráneného osobnostného práva, ďalej že u postihnutej fyzickej osobe došlo k vzniku nemajetkovej ujmy v značnej miere a že medzi neoprávneným zásahom do chráneného osobnostného práva a nemajetkovou ujmu vzniknutou u postihnutej osoby v značnej miere existuje príčinná súvislosť.

Zákonným predpokladom pre poskytnutie ochrany pred zásahom do osobnostných práv v zmysle § 13 a nasl. Občianskeho zákonníka je preukázanie takého zásahu, teda konania, ktoré závažnejšie porušuje tieto práva, alebo je spôsobilé vyvolať ich ohrozenie alebo narušenie a neoprávnené zásahy. V súdnom konaní musí takýto zásah preukázať navrhovateľ, ktorý tvrdí existenciu takéhoto zásahu.

V rozsudku zo 17. februára 2011 sp. zn. 5Cdo 265/2009 Najvyšší súd Slovenskej republiky uviedol, že „ak medzi fyzickými osobami existujú sociálne, morálne, citové a kultúrne vzťahy vytvorené v rámci ich súkromného a rodinného života, môže porušením práva na život jednej z nich dôjsť k nedovolenému zásahu do práva na súkromie druhej z týchto osôb. Takýmto protiprávnym zásahom tretej osoby do práva na súkromie, resp. práva na rodinný život môže byť ďalšiemu účastníkovi vzťahu spôsobená taká ujma, ktorá mu čiastočne alebo úplne bráni naplňovať jeho citové potreby, t.j. nemajetková ujma postihujúca inú ako majetkovú sféru, sféru osobnostnú, ku ktorej nepochybne patrí aj citová (emocionálna) sféra. Ak dôjde k smrti jedného z členov rodinného vzťahu, pozostalá osoba môže utrpieť citovú ujmu vo forme šoku, smútku zo straty blízkej osoby a takisto aj spoločensva (vzťahu) s blízkou osobou“. Na inom mieste odôvodnenia tohto rozsudku Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatoval, že „zásah do emocionálnej sféry fyzickej osoby, spôsobený protiprávnym konaním tretej osoby, následkom ktorého je úmrtie blízkej osoby, zakladá právo domáhať sa ochrany osobnosti podľa ustanovení Občianskeho zákonníka o ochrane osobnosti“.

Existenciu neoprávneného zásahu do práva na súkromie a rodinný život, ktorý bol spôsobený usmrtením blízkeho rodinného príslušníka pri dopravnej nehode, konštatoval Najvyšší súd Slovenskej republiky aj v rozhodnutí z 20. apríla 2011 sp. zn. 4Cdo 168/2009.

V rozhodovacej praxi dovolacieho súdu sa teda uplatňuje jednotný názor, v zmysle ktorého súčasťou práva na ochranu súkromia chráneného ustanovením § 11 Občianskeho zákonníka, je aj rodinný život spočívajúci v udržiavaní a rozvíjaní vzájomných citových, morálnych a sociálnych väzieb medzi najbližšími osobami, a konanie, ktoré spôsobilo násilné pretrhnutie týchto väzieb stratou člena rodiny, je konaním nesúcim znaky neoprávneného zásahu do chránených osobnostných práv pozostalých členov rodiny.

S uvedeným právnym názorom sa stotožňuje aj súd v preskúmvanej veci. Smrť syna navrhovateľov v 1. a 2. rade a brata navrhovateľov v 3. a 4. rade pri dopravnej nehode, zavinenej výlučne odporcom v 1. rade, je neoprávneným zásahom do práva fyzickej osoby na súkromný a rodinný život.

Ustanovenie § 13 ods. 1, 2 Obč. zák. fyzickej osobe dotknutej v jej osobnostnej sfére dáva okrem iného právo požadovať z toho dôvodu zodpovedajúce zadosťučinenie, a to či už morálne alebo prípadne i majetkové. Ak Občiansky zákonník v § 13 ods. 2 za určitých kvalifikovaných podmienok poskytuje možnosť priznať postihnutej fyzickej osobe zadosťučinenie v peniazoch, potom tu súčasne nevymedzuje prípadnú hranicu, či už minimálnu alebo maximálnu pre určenie jej výšky. Ustanovenie § 13 len zdôrazňuje, že zadosťučinenie musí byť primerané. Určenie výšky zadosťučinenia v peniazoch sa preto stáva predmetom voľnej úvahy súdu. Pri preukázaných intenzívnych vzťahoch navrhovateľov s nebohým C. pred nehodou a neoddiskutovateľnej závažnosti nemajetkovej ujmy vzniknutej navrhovateľom smrťou blízkej osoby, a tiež zistených okolnostiach, za ktorých k neoprávnenému zásahu do osobnosti fyzickej osoby došlo, súd má za to, že určená výška peňažnej náhrady zodpovedá

spravodlivému usporiadaniu pomerov medzi účastníkmi. Vzťah navrhovateľov a nebohého C. boli neoprávneným zásahom odporcu v 1. rade definitívne dňa 07.07.2011 ukončené. Intenzita vzťahu navrhovateľov s nebohým C. pred dopravnou nehodou, ako ju popisali navrhovatelia má oporu vo výsledkoch dokazovania (výsluch navrhovateľov i svedkov). I keď nebohý C. bol pol roka pred nehodou v zahraničí, ani v tejto dobe sa nepretrhli, resp. nenarušili väzby s jeho rodinou. Bol s nimi v kontakte a po svojom návrate zo zahraničia dokonca býval so svojou družkou v rodinnom dome u svojich rodičov. Z výsluchu svedkov má súd preukázané, že vzťahy mal veľmi dobré nielen so svojimi rodičmi a súrodencami, ale i s ostatnou rodinou, ktorí jeho smrť taktiež znášali veľmi zle. O to horšie samotná udalosť pôsobila na rodičov, ktorí ho vychovávali, videli rásť a tiež byť šťastného so svojou družkou. C. bol oporou nielen pre svoju matku, ale i otca, ktorý bol na invalidnom dôchodku, a v dôsledku čoho im bol veľkou oporou nielen po fyzickej stránke, nakoľko i podľa svedkov išlo o šikovného chlapca, ktorý vedel čo to porobiť a opraviť, ale i po psychickej stránke. O to horšie museli znášať jeho odchod a to, že s jeho smrťou sa doteraz nevedia zmieriť svedčí nielen zhoršenie ich zdravotného stavu (navrhovateľka v 1. rade doteraz navštevuje odbornú pomoc zo strany psychiatra), ale i to, že stále v dome horia sviečky a rodičia majú doma urnu. Nepochybne smrť brata zasiahla i do života jeho súrodencov, ktorí týmto stratili nielen blízku osobu, s ktorou od malička vyrastali, ale i kamaráta.

Navrhovateľom vznikol v dôsledku zásahu do ich práva aj nárok na primerané zadostučinenie v peniazoch. Pre výšku tohto nároku sú stanovené dve kritéria, z ktorých súd musí vychádzať, a to závažnosť vzniknutej nemajetkovej ujmy a okolnosti, za ktorých k neoprávnenému zásahu do osobnosti fyzickej osoby došlo. Výška peňažnej náhrady je predmetom voľnej úvahy súdu, kde súd výšku tejto náhrady priznáva na základe toho, že prihliada jednak na nenapraviteľný následok a tiež dôsledky, ktoré tento nenapraviteľný následok vyvolal u dotknutej osoby. Súd dospel k záveru, že medzi navrhovateľmi a nebohým C. bol silný, dlhoročný, harmonický, emotívny, pevný zväzok. Boli medzi nimi harmonické vzťahy s tým, že tieto sa nenarušil ani v čase, keď nebohý bol v zahraničí. Z dokazovania bolo preukázané i to, že nebohý C. mal veľmi silný citový vzťah ku všetkým príslušníkom svojej rodiny, ako aj k navrhovateľom. Konaním odporcu v 1. rade, ktorý spôsobil dopravnú nehodu, došlo k zásahu do osobnostných práv navrhovateľov, konkrétne k zásahu do ich práva na súkromie, ktorého súčasťou je právo na rodinný život, zahrňujúci najmä sociálne a morálne vzťahy s blízkymi príbuznými. Tento vzťah nebohého C. a navrhovateľov, bol neoprávneným zásahom odporcu v 1. rade definitívne a neodčiniteľne pri dopravnej nehode dňa 07.07.2011 ukončený. Napriek uvedenému, a po zohľadnení aplikačnej praxe, súd dospel k záveru, že suma, ktorú požadujú navrhovatelia každý po 30.000 Eur ako nemajetkovú ujmu nie je primeraná, i keď smrť blízkej osoby sa peniazmi asi vyčíslit' ani nedá. Súd však musel zobrať do úvahy i tú skutočnosť, že navrhovatelia sú štyria a nemajetková ujma nemôže predstavovať spôsob na obohacovanie sa, ale spravodlivé zadostučinenie, pričom súd zobrať do úvahy i to, že formou spravodlivého zadostučinenia je i odsúdenie a potrestanie odporcu v 1. rade. Súd prihliadol i na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo, ale i na to, že odporca v 1. rade svoj čin oľutoval a formou listu sa navrhovateľom ospravedlnil. Z uvedeného dôvodu, súd priznal navrhovateľom v 1. a 2. rade ako primeranú výšku nemajetkovej ujmy každému po 11.000 Eur. V čase smrti mal nebohý C. 27 rokov a žil v spoločnej domácnosti u svojich rodičoch, ktorým i v dôsledku toho, že otec zomrelého bol invalidom značne pomáhal. Je zrejmé, že silné citové puto medzi matkou, otcom a synom ostáva zachované aj keď dieťa dospeje a osamostatní sa, ale v tomto prípade bolo puto umocnené práve tým, že nebohý C. v čase smrti žil so svojimi rodičmi a plánoval s nimi ostať i po tom ako sa oženi a postaví si svoj dom. Preto smrťou syna navrhovateľa v 1. a 2. rade stratili možnosť ďalej rozvíjať svoj vzťah, vidieť syna starnúť a možno dočkať sa i vnúčat od neho. Smrť syna musela byť pre navrhovateľov v 1. a 2. rade veľkým šokom, ktorý ich ovplyvnil na celý život a preto majú nárok na priznanie nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa ust. § 13 ods. 3 OZ, nakoľko súd má zato že forma zadostučinenia podľa § 13 ods. 1 OZ by nepostačovala. S prihliadnutím na vyššie uvedené kritéria a skutočnosti, ale i na to, že napriek všetkému vyššie uvedenému neboli navrhovatelia v 1. a 2. rade na syna odkázaní a závislí na ňom či už po finančnej strane resp. inej, o čom svedčí i to, že pol roka pred nehodou bol dlhší čas v zahraničí, pri určení výšky nemajetkovej ujmy v peniazoch súd považoval za primeranú sumu vo výške 11.000 Eur tak u navrhovateľa v 1. ako aj navrhovateľa v 2. rade. Pokiaľ ide o navrhovateľov v 3. a 4. rade súd taktiež zohľadnil vyššie uvedené skutočnosti ako aj kritéria ako u navrhovateľov v 1. a 2. rade, avšak tu zohľadňoval súd i to, že rodičia prežívajú stratu svojho dieťaťa intenzívnejšie, a nepochybne svedčí o tom i to, že dosiaľ urnu riadne neuložili. Nebohého C. vychovávali od malička, strávili s ním celý život a i vzhľadom k veku, sa so stratou svojho syna budú do konca života zmierovať iba ťažko. Súrodenci nebohého C., nepochybne taktiež jeho smrť prežívali veľmi ťažko, a určite ich smrť brata zasiahla v značnej miere, avšak sú mladí, nie sú a ani neboli na nebohého C. odkázaní, a navyše súd zohľadnil i to, že navrhovateľka v 4. rade má deti, a postupom času sa so smrťou brata zmieria s ohľadom na svoju

rodinu resp. navrhovateľa v 3. rade na svoju možnú budúcu rodinu. Preto súd má za to, že primeraná výška nemajetkovej ujmy u navrhovateľov v 3. a 4. je vo výške 9.000 Eur u každého a preto im takúto nemajetkovú ujmu i priznal.

Preto, prihliadnuc na všetky vyššie uvedené skutočnosti, súd má za to, že suma na ktorú odporcov zaviazal vo výroku tohto rozhodnutia, je primeraná a vo zvyšnej časti návrh zamietol.

Pokiaľ ide námietku odporcu v 2. rade ohľadom nedostatku svojej pasívnej legitímácie, tu súd udáva, že s týmto sa nestotožňuje. Súdny dvor EÚ v rozsudku z 24. októbra 2013, vec C-22/12 (prípád Haasová) uviedol, že článok 3 ods. 1 smernice Rady 72/166/EHS z 24. apríla 1972 o aproximácii právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú motorovými vozidlami a kontroly plnenia povinnosti poistenia tejto zodpovednosti, článok 1 ods. 1 a 2 druhej smernice Rady 84/5/EHS z 30. decembra 1983 o aproximácii právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel, zmenenej a doplnenej smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2005/14/ES z 11. mája 2005, a článok 1 prvý odsek tretej smernice Rady 90/232/EHS zo 14. mája 1990 o aproximácii právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel sa majú vykladať v tom zmysle, že povinné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla má pokrývať aj náhradu nemajetkovej ujmy spôsobenej blízkym osobám obetí usmrtených pri dopravnej nehode, ak jej náhradu na základe zodpovednosti poisteného za škodu upravuje vnútroštátne právo uplatniteľné v spore vo veci samej. Tu sa súd stotožňuje s názorom o eurokonformnom výklade ustanovení § 4 ods. 2 písm. a) zákona o PZP. Súd taktiež poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo /168/2009 a odlišné stanovisko JUDr. Rudolfa Čirča, kde je uvedené "pre účely zákona o povinnom zmluvnom poistení treba pojem škoda vykladať extenzívne v tom zmysle, že tento pojem zahŕňa aj náhradu nemajetkovej ujmy z titulu občianskoprávnej zodpovednosti za zásah do osobnostných práv pozostalých, spočívajúci v zásahu do práva na súkromný a rodinný život spôsobený úmrtím blízkej osoby pri prevádzke dopravných prostriedkov. Účelom poistenia za škodu spôsobenú prevádzkou dopravných prostriedkov je zmierniť dôsledky škôd, ku ktorým došlo v súvislosti s touto prevádzkou a podľa dôvodovej správy k zákonu o PZP je usmrtenie pri dopravnej nehode najzávažnejším dôsledkom tejto udalosti. Pokiaľ podľa ustálenej súdnej praxe usmrtenie pri dopravnej nehode vyvoláva nielen občianskoprávnu zodpovednosť za škodu, ale aj občianskoprávnu zodpovednosť za neoprávnený zásah do osobnostných práv, musí byť aj táto zodpovednosť predmetom poistného krytia.....Preto sa vyžaduje extenzívna interpretácia pojmu škody pre účely zákona o PZP tak, že doň patrí aj náhrada nemajetkovej ujmy za zásah do osobnostných práv pozostalých a teda že aj táto náhrada je predmetom poistného krytia. Pri výklade a aplikácii právnych predpisov totiž nemožno opomínať ich účel a zmysel, pričom platí, že súd nie je absolútne viazaný doslovným znením zákona, ale sa od neho smie a musí odchyliť, ak to vyžaduje účel zákona, história jeho vzniku, systematická súvislosť a pod." Z uvedeného vyplýva povinnosť súdov pri uplatňovaní vnútroštátneho práva a najmä ustanovení právnej úpravy osobitne prijatej s cieľom vykonania požiadaviek smernice vykladať vnútroštátne právo v maximálnej možnej miere vo svetle znenia a účelu predmetnej smernice na dosiahnutie smernicou sledovaného cieľa. Preto na základe uvedeného podstatnou je skutočnosť, aby uplatňovaný nárok mal pôvod v prevádzke motorového vozidla a pokiaľ tomu tak je, je možné v súlade so smernicami a rozhodnutiami Súdneho dvora výkladom textu ust. § 4 ods. 2 zákona o PZP tento vykladať tak, že škodou tak nie je len škoda na majetku, ale i akákoľvek osobná nemajetková ujma a do rozsahu krytia povinného zmluvného poistenia možno zahrnúť i nemajetkovú ujmu.

K veci súd ešte udáva, že pokiaľ išlo o návrh odporcu v 2. rade o vypočutie znalcov Y. J. a Y. V., tento súd nepripustil, nakoľko i v prípade ak by sa preukázalo, že nebohý C. mal poškodenú pečeň v dôsledku požívania alkoholu, uvedené by nemalo vplyv na rozhodnutie súdu.

Podľa § 4 ods. 2 písm. i) z.č. 71/1992 Z.z., od poplatku sú oslobodení, navrhovateľ v konaní o náhradu škody alebo nemajetkovej ujmy, ktoré mu boli spôsobené trestným činom.

Podľa § 2 ods. 2 z.č. 71/1992 Z.z., Ak je poplatník od poplatku oslobodený a súd jeho návrhu vyhovel, zaplatí podľa výsledku konania poplatok alebo jeho pomernú časť odporca, ak nie je tiež od poplatku oslobodený. Túto povinnosť však odporca nemá v konaní o rozvode manželstva, o neplatnosti manželstva alebo o určenie, či tu manželstvo je alebo nie je, ak súd tak rozhodne alebo ak uloží náhradu trov konania poplatníkovi.

Odporcov v 1. a 2. rade súd zaviazal spoločne a nerozdielne zaplatiť Okresnému súdu Galanta súdny poplatok vo výške 1200 Eur podľa položky 7b písm. b) Sadzobníka súdnych poplatkov (3% z výšky uplatnenej nemajetkovej ujmy), keď navrhovateľa v 1. až 4. rade boli v tomto konaní oslobodení od platenia súdnych poplatkov v zmysle § 4 ods. 2 písm. i) z.č. 71/1992 Z.z. o súdnych poplatkoch. Súd

sa nestotožňuje s názorom odporcu v 2. rade, že osobné oslobodenie sa vzťahuje na osobu, ktorej priamym konaním škodcu (smerovaním proti nemu) vznikla určitá majetková alebo nemajetková ujma a táto osoba je potom v občianskom súdnom konaní oslobodená od povinnosti zaplatiť súdny poplatok za návrh na náhradu nemajetkovej alebo majetkovej škody. Zákon totiž nezužuje toto oslobodenie len na osobu samotného poškodeného, preto pre vznik nároku na oslobodenie podľa tohto ustanovenia je rozhodujúca len právna povaha nároku, t.j. náhrada škody alebo nemajetkovej ujmy a príčina jeho vzniku, t.j. trestný čin. Na základe uvedeného súd zaviazal odporcov (podľa ust. § 2 ods. 2 z.č. 71/1992 Z.z.) i na zaplatenie súdneho poplatku, tak ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 3 O.s.p., kde aj keď mal účastník vo veci úspech len čiastočný, môže mu súd priznať plnú náhradu trov konania, ak mal neúspech v pomerne nepatrnej časti alebo ak rozhodnutie o výške plnenia záviselo od znaleckého posudku alebo od úvahy súdu; v takom prípade sa základná sadzba tarifnej odmeny advokáta vypočíta z výšky súdom priznaného plnenia.

Súd priznal navrhovateľovi v 1. rade náhradu trov konania vo výške 681,18 Eur, ktoré súd vyčíslil nasledovne: Tarifná hodnota podľa § 10 ods. 8 vyhl. č. 655/2004 Z.z. je 2000 Eur. Jeden úkon právnej služby 91,29 Eur, pričom v zmysle § 13 ods. 2 vyhl. č. 655/2004 Z.z. z dôvodu, že ide o spoločné úkony pri zastupovaní 4 účastníkov je vo výške 45,64 Eur. Trovy právneho zastúpenia vo výške 681,18 Eur pozostávajú zo sumy 273,84 Eur (6x úkon právnej služby po á 45,64 Eur za prevzatie a prípravu zastúpenia 24.10.2013, podanie žaloby zo dňa 15.01.2014, účasť na pojednávaní dňa 10.11.2014, 25.02.2015, 20.05.2015, 19.10.2015) + 12,26 Eur (režijný paušál 1x po á 7,81 Eur za úkon v r. 2013 + 2x po á 8,04 Eur za úkony v r. 2014 + 3x po á 8,39 Eur za úkony v r. 2015 (pričom 1 z celkovej sumy 49,06 Eur je 12,26 Eur)) + 153,77 Eur (náhrada za stratu času pri ceste Lučenec- Zemianske Sady- Lučenec dňa 24.10.2013 (9 zač. polhodín po á 13,01 Eur=117,09 Eur (1/4 zo sumy 117,09 = 29,27 Eur)) + pri ceste Lučenec - Galanta a späť na pojednávanie dňa 10.11.2014 (9 zač. polhodín po á 13,40 Eur = 120,60 Eur (1/4 zo sumy 120,60 Eur = 30,15 Eur)) + pri ceste Lučenec - Galanta a späť na pojednávanie dňa 25.02.2015 (9 zač. polhodín po á 13,98 Eur = 125,82 Eur (1/4 zo sumy 125,82 Eur = 31,45 Eur)) + pri ceste Lučenec - Galanta a späť na pojednávanie dňa 20.05.2015 (9 zač. polhodín po á 13,98 Eur = 125,82 Eur (1/4 zo sumy 125,82 Eur = 31,45 Eur)) + pri ceste Lučenec - Galanta a späť na pojednávanie dňa 19.10.2015 (9 zač. polhodín po á 13,98 Eur = 125,82 Eur (1/4 zo sumy 125,82 Eur = 31,45 Eur))) + 127,78 Eur (náhrada cestovných nákladov osobným motorovým vozidlom HONDA CR-V. LC64BN pri ceste Lučenec - Zemianske Sady - Lučenec dňa 24.10.2013 (2x 186 km, cena PHM 1,380 Eur/l, náklady za PHM 1,380 Eur x 372 km x 6,7 l/100 km/100= 34,39 Eur, náhrada za za používanie cestovných motorových vozidiel 0,183 x 372 km=68,08 Eur, spolu 102,47 Eur (1/4 pri účasti 4 klientov = 25,62 Eur)) + pri ceste Lučenec - Galanta a späť dňa 10.11.2014 (2x 195 km, cena PHM 1,291 Eur/l, náklady za PHM 1,291 Eur x 390 km x 6,7 l/100 km/100= 33,73 Eur, náhrada za za používanie cestovných motorových vozidiel 0,183 x 390 km=71,37 Eur, spolu 105,10 Eur (1/4 pri účasti 4 klientov = 26,27 Eur)) + pri ceste Lučenec - Galanta a späť dňa 25.02.2015 (2x 195 km, cena PHM 1,127 Eur/l, náklady za PHM 1,127 Eur x 390 km x 6,7 l/100 km/100= 29,45 Eur, náhrada za používanie cestovných motorových vozidiel 0,183 x 390 km=71,37 Eur, spolu 100,82 Eur (1/4 pri účasti 4 klientov = 25,20 Eur)) + pri ceste Lučenec - Galanta a späť dňa 20.05.2015 (2x 195 km, cena PHM 1,213 Eur/l, náklady za PHM 1,213 Eur x 390 km x 6,7 l/100 km/100= 31,69 Eur, náhrada za používanie cestovných motorových vozidiel 0,183 x 390 km=71,37 Eur, spolu 103,06 Eur (1/4 pri účasti 4 klientov = 25,76 Eur)) + pri ceste Lučenec - Galanta a späť dňa 19.10.2015 (2x 195 km, cena PHM 1,085 Eur/l, náklady za PHM 1,085 Eur x 390 km x 6,7 l/100 km/100= 28,35 Eur, náhrada za používanie cestovných motorových vozidiel 0,183 x 390 km=71,37 Eur, spolu 99,72 Eur (1/4 pri účasti 4 klientov = 24,93 Eur)).

Navrhovateľovi v 2. rade súd priznal náhradu trov konania náhradu vo výške 681,18 Eur, ktoré súd vyčíslil nasledovne: Tarifná hodnota podľa § 10 ods. 8 vyhl. č. 655/2004 Z.z. je 2000 Eur. Jeden úkon právnej služby 91,29 Eur, pričom v zmysle § 13 ods. 2 vyhl. č. 655/2004 Z.z. z dôvodu, že ide o spoločné úkony pri zastupovaní 4 účastníkov je vo výške 45,64 Eur. Trovy právneho zastúpenia vo výške 681,18 Eur pozostávajú zo sumy 273,84 Eur (6x úkon právnej služby po á 45,64 Eur za prevzatie a prípravu zastúpenia 24.10.2013, podanie žaloby zo dňa 15.01.2014, účasť na pojednávaní dňa 10.11.2014, 25.02.2015, 20.05.2015, 19.10.2015) + 12,26 Eur (režijný paušál 1x po á 7,81 Eur za úkon v r. 2013 + 2x po á 8,04 Eur za úkony v r. 2014 + 3x po á 8,39 Eur za úkony v r. 2015 (pričom 1 z celkovej sumy 49,06 Eur je 12,26 Eur)) + 153,77 Eur (náhrada za stratu času pri ceste Lučenec- Zemianske Sady- Lučenec dňa 24.10.2013 (9 zač. polhodín po á 13,01 Eur=117,09 Eur (1/4 zo sumy 117,09 = 29,27 Eur)) + pri ceste Lučenec - Galanta a späť na pojednávanie dňa 10.11.2014 (9 zač. polhodín po á 13,40 Eur = 120,60 Eur (1/4 zo sumy 120,60 Eur = 30,15 Eur)) + pri ceste Lučenec - Galanta a späť na pojednávanie dňa 25.02.2015 (9 zač. polhodín po á 13,98 Eur = 125,82 Eur (1/4 zo sumy 125,82 Eur = 31,45 Eur)) + pri ceste Lučenec - Galanta a späť na pojednávanie dňa 20.05.2015 (9 zač. polhodín

po á 13,98 Eur = 125,82 Eur (1/4 zo sumy 125,82 Eur = 31,45 Eur)) + pri ceste Lučenec - Galanta a späť na pojednávanie dňa 19.10.2015 (9 zač. polhodín po á 13,98 Eur = 125,82 Eur (1/4 zo sumy 125,82 Eur = 31,45 Eur))) + 127,78 Eur (náhrada cestovných nákladov osobným motorovým vozidlom HONDA CR-V. LC64BN pri ceste Lučenec - Zemianske Sady - Lučenec dňa 24.10.2013 (2x 186 km, cena PHM 1,380 Eur/l, náklady za PHM 1,380 Eur x 372 km x 6,7 l/100 km/100= 34,39 Eur, náhrada za za používanie cestovných motorových vozidiel 0,183 x 372 km=68,08 Eur, spolu 102,47 Eur (1/4 pri účasti 4 klientov = 25,62 Eur)) + pri ceste Lučenec - Galanta a späť dňa 10.11.2014 (2x 195 km, cena PHM 1,291 Eur/l, náklady za PHM 1,291 Eur x 390 km x 6,7 l/100 km/100= 33,73 Eur, náhrada za za používanie cestovných motorových vozidiel 0,183 x 390 km=71,37 Eur, spolu 105,10 Eur (1/4 pri účasti 4 klientov = 26,27 Eur)) + pri ceste Lučenec - Galanta a späť dňa 25.02.2015 (2x 195 km, cena PHM 1,127 Eur/l, náklady za PHM 1,127 Eur x 390 km x 6,7 l/100 km/100= 29,45 Eur, náhrada za používanie cestovných motorových vozidiel 0,183 x 390 km=71,37 Eur, spolu 100,82 Eur (1/4 pri účasti 4 klientov = 25,20 Eur)) + pri ceste Lučenec - Galanta a späť dňa 20.05.2015 (2x 195 km, cena PHM 1,213 Eur/l, náklady za PHM 1,213 Eur x 390 km x 6,7 l/100 km/100= 31,69 Eur, náhrada za používanie cestovných motorových vozidiel 0,183 x 390 km=71,37 Eur, spolu 103,06 Eur (1/4 pri účasti 4 klientov = 25,76 Eur)) + pri ceste Lučenec - Galanta a späť dňa 19.10.2015 (2x 195 km, cena PHM 1,085 Eur/l, náklady za PHM 1,085 Eur x 390 km x 6,7 l/100 km/100= 28,35 Eur, náhrada za používanie cestovných motorových vozidiel 0,183 x 390 km=71,37 Eur, spolu 99,72 Eur (1/4 pri účasti 4 klientov = 24,93 Eur)).

Navrhovateľovi v 3. rade súd priznal náhradu trov konania vo výške 681,18 Eur, ktoré súd vyčíslil nasledovne: Tarifná hodnota podľa § 10 ods. 8 vyhl. č. 655/2004 Z.z. je 2000 Eur. Jeden úkon právnej služby 91,29 Eur, pričom v zmysle § 13 ods. 2 vyhl. č. 655/2004 Z.z. z dôvodu, že ide o spoločné úkony pri zastupovaní 4 účastníkov je vo výške 45,64 Eur. Trovy právneho zastúpenia vo výške 681,18 Eur pozostávajú zo sumy 273,84 Eur (6x úkon právnej služby po á 45,64 Eur za prevzatie a prípravu zastúpenia 24.10.2013, podanie žaloby zo dňa 15.01.2014, účasť na pojednávaní dňa 10.11.2014, 25.02.2015, 20.05.2015, 19.10.2015) + 12,26 Eur (režijný paušál 1x po á 7,81 Eur za úkon v r. 2013 + 2x po á 8,04 Eur za úkony v r. 2014 + 3x po á 8,39 Eur za úkony v r. 2015 (pričom 1 z celkovej sumy 49,06 Eur je 12,26 Eur)) + 153,77 Eur (náhrada za stratu času pri ceste Lučenec- Zemianske Sady- Lučenec dňa 24.10.2013 (9 zač. polhodín po á 13,01 Eur=117,09 Eur (1/4 zo sumy 117,09 = 29,27 Eur)) + pri ceste Lučenec - Galanta a späť na pojednávanie dňa 10.11.2014 (9 zač. polhodín po á 13,40 Eur = 120,60 Eur (1/4 zo sumy 120,60 Eur = 30,15 Eur)) + pri ceste Lučenec - Galanta a späť na pojednávanie dňa 25.02.2015 (9 zač. polhodín po á 13,98 Eur = 125,82 Eur (1/4 zo sumy 125,82 Eur = 31,45 Eur)) + pri ceste Lučenec - Galanta a späť na pojednávanie dňa 20.05.2015 (9 zač. polhodín po á 13,98 Eur = 125,82 Eur (1/4 zo sumy 125,82 Eur = 31,45 Eur))) + 127,78 Eur (náhrada cestovných nákladov osobným motorovým vozidlom HONDA CR-V. LC64BN pri ceste Lučenec - Zemianske Sady - Lučenec dňa 24.10.2013 (2x 186 km, cena PHM 1,380 Eur/l, náklady za PHM 1,380 Eur x 372 km x 6,7 l/100 km/100= 34,39 Eur, náhrada za za používanie cestovných motorových vozidiel 0,183 x 372 km=68,08 Eur, spolu 102,47 Eur (1/4 pri účasti 4 klientov = 25,62 Eur)) + pri ceste Lučenec - Galanta a späť dňa 10.11.2014 (2x 195 km, cena PHM 1,291 Eur/l, náklady za PHM 1,291 Eur x 390 km x 6,7 l/100 km/100= 33,73 Eur, náhrada za za používanie cestovných motorových vozidiel 0,183 x 390 km=71,37 Eur, spolu 105,10 Eur (1/4 pri účasti 4 klientov = 26,27 Eur)) + pri ceste Lučenec - Galanta a späť dňa 25.02.2015 (2x 195 km, cena PHM 1,127 Eur/l, náklady za PHM 1,127 Eur x 390 km x 6,7 l/100 km/100= 29,45 Eur, náhrada za používanie cestovných motorových vozidiel 0,183 x 390 km=71,37 Eur, spolu 100,82 Eur (1/4 pri účasti 4 klientov = 25,20 Eur)) + pri ceste Lučenec - Galanta a späť dňa 20.05.2015 (2x 195 km, cena PHM 1,213 Eur/l, náklady za PHM 1,213 Eur x 390 km x 6,7 l/100 km/100= 31,69 Eur, náhrada za používanie cestovných motorových vozidiel 0,183 x 390 km=71,37 Eur, spolu 103,06 Eur (1/4 pri účasti 4 klientov = 25,76 Eur)) + pri ceste Lučenec - Galanta a späť dňa 19.10.2015 (2x 195 km, cena PHM 1,085 Eur/l, náklady za PHM 1,085 Eur x 390 km x 6,7 l/100 km/100= 28,35 Eur, náhrada za používanie cestovných motorových vozidiel 0,183 x 390 km=71,37 Eur, spolu 99,72 Eur (1/4 pri účasti 4 klientov = 24,93 Eur)).

Navrhovateľovi v 4. rade súd priznal náhradu trov konania vo výške 681,18 Eur, ktoré súd vyčíslil nasledovne: Tarifná hodnota podľa § 10 ods. 8 vyhl. č. 655/2004 Z.z. je 2000 Eur. Jeden úkon právnej služby 91,29 Eur, pričom v zmysle § 13 ods. 2 vyhl. č. 655/2004 Z.z. z dôvodu, že ide o spoločné úkony pri zastupovaní 4 účastníkov je vo výške 45,64 Eur. Trovy právneho zastúpenia vo výške 681,18 Eur pozostávajú zo sumy 273,84 Eur (6x úkon právnej služby po á 45,64 Eur za prevzatie a prípravu zastúpenia 24.10.2013, podanie žaloby zo dňa 15.01.2014, účasť na pojednávaní dňa 10.11.2014, 25.02.2015, 20.05.2015, 19.10.2015) + 12,26 Eur (režijný paušál 1x po á 7,81 Eur za úkon v r. 2013 + 2x po á 8,04 Eur za úkony v r. 2014 + 3x po á 8,39 Eur za úkony v r. 2015 (pričom 1 z celkovej sumy

49,06 Eur je 12,26 Eur)) + 153,77 Eur (náhrada za stratu času pri ceste Lučenec- Zemianske Sady- Lučenec dňa 24.10.2013 (9 zač. polhodín po á 13,01 Eur=117,09 Eur (1/4 zo sumy 117,09 = 29,27 Eur)) + pri ceste Lučenec - Galanta a späť na pojednávanie dňa 10.11.2014 (9 zač. polhodín po á 13,40 Eur = 120,60 Eur (1/4 zo sumy 120,60 Eur = 30,15 Eur)) + pri ceste Lučenec - Galanta a späť na pojednávanie dňa 25.02.2015 (9 zač. polhodín po á 13,98 Eur = 125,82 Eur (1/4 zo sumy 125,82 Eur = 31,45 Eur)) + pri ceste Lučenec - Galanta a späť na pojednávanie dňa 20.05.2015 (9 zač. polhodín po á 13,98 Eur = 125,82 Eur (1/4 zo sumy 125,82 Eur = 31,45 Eur)) + pri ceste Lučenec - Galanta a späť na pojednávanie dňa 19.10.2015 (9 zač. polhodín po á 13,98 Eur = 125,82 Eur (1/4 zo sumy 125,82 Eur = 31,45 Eur))) + 127,78 Eur (náhrada cestovných nákladov osobným motorovým vozidlom HONDA CR-V. LC64BN pri ceste Lučenec - Zemianske Sady - Lučenec dňa 24.10.2013 (2x 186 km, cena PHM 1,380 Eur/l, náklady za PHM 1,380 Eur x 372 km x 6,7 l/100 km/100= 34,39 Eur, náhrada za za používanie cestovných motorových vozidiel 0,183 x 372 km=68,08 Eur, spolu 102,47 Eur (1/4 pri účasti 4 klientov = 25,62 Eur)) + pri ceste Lučenec - Galanta a späť dňa 10.11.2014 (2x 195 km, cena PHM 1,291 Eur/l, náklady za PHM 1,291 Eur x 390 km x 6,7 l/100 km/100= 33,73 Eur, náhrada za za používanie cestovných motorových vozidiel 0,183 x 390 km=71,37 Eur, spolu 105,10 Eur (1/4 pri účasti 4 klientov = 26,27 Eur)) + pri ceste Lučenec - Galanta a späť dňa 25.02.2015 (2x 195 km, cena PHM 1,127 Eur/l, náklady za PHM 1,127 Eur x 390 km x 6,7 l/100 km/100= 29,45 Eur, náhrada za používanie cestovných motorových vozidiel 0,183 x 390 km=71,37 Eur, spolu 100,82 Eur (1/4 pri účasti 4 klientov = 25,20 Eur)) + pri ceste Lučenec - Galanta a späť dňa 20.05.2015 (2x 195 km, cena PHM 1,213 Eur/l, náklady za PHM 1,213 Eur x 390 km x 6,7 l/100 km/100= 31,69 Eur, náhrada za používanie cestovných motorových vozidiel 0,183 x 390 km=71,37 Eur, spolu 103,06 Eur (1/4 pri účasti 4 klientov = 25,76 Eur)) + pri ceste Lučenec - Galanta a späť dňa 19.10.2015 (2x 195 km, cena PHM 1,085 Eur/l, náklady za PHM 1,085 Eur x 390 km x 6,7 l/100 km/100= 28,35 Eur, náhrada za používanie cestovných motorových vozidiel 0,183 x 390 km=71,37 Eur, spolu 99,72 Eur (1/4 pri účasti 4 klientov = 24,93 Eur)).

K žiadosti odporcu v 1. rade, aby nebol zaviazaný na povinnosť nahradiť trovy s ohľadom na postoj odporcu v 1. rade a na to, že odporca v 2. rade bol povinný oprávnené nároky navrhovateľov likvidovať a preto on nezadal príčinu tohto konania, súd udáva, že tieto skutočnosti nie sú dôvodom, aby ho súd nezaviazal na trovy konania. Tu súd poukazuje na to, že je na navrhovateľoch či a koho budú žalovať o zaplatenie nemajetkovej ujmy, pričom iba na samotné ospravedlnenie odporcu v 1. rade a jeho potrestanie v trestnom konaní z hľadiska trov konania súd nemohol prihliadnuť. Navyše pokiaľ podľa jeho názoru povinnosť likvidovať oprávnené nároky mal odporca v 2. rade, tento vzťah je iba medzi nimi a súd nemôže túto okolnosť posudzovať voči navrhovateľom, keďže práve im majú byť uhradené trovy konania. Z týchto dôvodov preto súd zaviazal oboch odporcov na zaplatenie trov konania spôsobom uvedeným vo výroku tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať odvolanie, a to do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou podpísaného súdu na Krajský súd v Trnave, písomne alebo ústne do zápisnice.

Z písomne podaného odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sa ním sleduje, musí byť podpísané a datované. V odvolaní sa má ďalej uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (ako má odvolací súd rozhodnúť).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde, a aby každý účastník dostal jeden rovnopis. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné súdne rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov.